

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ กลุ่มกฎหมายและคดี
ที่ วันที่ ๔ กันยายน ๒๕๖๒
เรื่อง แจ้งข้อราชการในการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาในวันที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒

เรียน ผู้อำนวยการสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

ตามที่ สพ.ศก เขต ๑ ได้กำหนดการประชุมผู้บริหารสถานศึกษาในวันอังคาร ที่ ๑๐ กันยายน ๒๕๖๒ เวลา ๑๓.๐๐ น. ห้องประชุมเพชร และขอความร่วมมือแต่ละกลุ่มแจ้งข้อราชการ นั้น ดังนั้น

กลุ่มกฎหมายและคดี เห็นว่าการรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นทางละเมิดของโรงเรียน ยังขาดความชัดเจนในข้อเท็จจริง เช่น มิได้สอบถามพยานบุคคลที่เกี่ยวข้องและพยานแวดล้อมต่างๆรวมทั้ง มิได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นพยานเอกสาร พยานวัตถุอันเป็นสาระสำคัญเพื่อ ประกอบการพิจารณารายงานผลสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นทางละเมิด จึงได้จัดทำเกี่ยวกับแนว ปฏิบัติการรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงฯและตัวอย่างคำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดเพื่อเป็นกรณีศึกษาต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและพิจารณาหากเห็นชอบด้วยเห็นควรแจ้งกลุ่มอำนาจการเพื่อเข้าที่ประชุม ผู้บริหารสถานศึกษาในวันเวลาดังกล่าว และแจ้งกลุ่ม ICT เพื่อประชาสัมพันธ์ในเว็บไซต์ สพ.ศก.เขต ๑ กลุ่มกฎหมายและคดีเพื่อเป็นกรณีศึกษาต่อไป

ตรวจเสนอ

(นางสาวสมพรศรี ชาติมนตรี)
นิติกรชำนาญการ

- วิชา/กษ/กษ/๑๐๖๖/๑๐๖๖
- วิชา/กษ/๑๐๖๖/๑๐๖๖/๑๐๖๖/๑๐๖๖

- วิชา/กษ/๑๐๖๖/๑๐๖๖

4/๕

๕๐๖๖

(นางสาว สมพรศรี ชาติมนตรี)

10 ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑ - 10

10 ผู้บริหารสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต ๑

เรื่อง : แนวปฏิบัติเกี่ยวกับการรายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นทางละเมิด และตัวอย่าง คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุด : กรณีการมีคำสั่งเรียกให้เจ้าหน้าที่ชดใช้ค่าเสียหายอันเกิดจากการกระทำ ละเมิดขณะปฏิบัติหน้าที่เวรยาม

เนื่องจากสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ ๑ เห็นว่าในการพิจารณารายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นทางละเมิด นั้น ส่วนวมักขาดความชัดเจนในข้อเท็จจริง เช่น มิได้สอบถามพยาน บุคคลที่เกี่ยวข้องและพยานแวดล้อมต่างๆรวมทั้งไม่ได้จัดส่งเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นพยาน เอกสาร พยานวัตถุอันเป็นสาระสำคัญ ดังนั้นเพื่อประกอบการพิจารณารายงานผลสำนวนการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้นทางละเมิด จึงขอให้จัดส่งเอกสารที่เกี่ยวข้องในเบื้องต้น ดังนี้

- ๑.คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น
- ๒.รายงานผลการสอบข้อเท็จจริงเบื้องต้น พร้อมความเห็นของ ผอ.โรงเรียน
- ๓.รายละเอียดความเสียหายและมูลค่าความเสียหายที่เกิดขึ้น
- ๔.ภาพถ่ายความเสียหายที่เกิดขึ้น
- ๕.แผนผังบริเวณที่เกิดเหตุ

๖.บันทึกการสอบปากคำพยานบุคคลภายนอก ภายในและกรณีแวดล้อม ทั้งนี้สำหรับความเสียหายที่เกิดขึ้นในกรณีต่างๆ ขอให้โรงเรียนจัดส่งเอกสารข้อเท็จจริงและหลักฐานอื่นๆที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติมเพื่อพิจารณา ดังนี้

๖.๑ กรณีเกิดการโจรกรรมทรัพย์สิน

- ๖.๑.๑ สำเนาคำสั่งการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม
- ๖.๑.๒ รายงานการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม/การตรวจเวรยาม และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- ๖.๑.๓ มาตรการป้องกันทรัพย์สินของทางราชการที่สูญหาย
- ๖.๑.๔ สำเนาแจ้งความร้องทุกข์ต่อพนักงานสอบสวน
- ๖.๑.๕ สำเนาสำนวนการสอบสวนของตำรวจพร้อมความเห็น
- ๖.๑.๖ บันทึกการสอบปากคำของผู้อยู่เวรยามว่าได้ปฏิบัติอย่างไร

๖.๒ กรณีอัคคีภัย

- ๖.๒.๑ สำเนาคำสั่งการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม
- ๖.๒.๒ รายงานการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม/การตรวจเวรยาม และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
- ๖.๒.๓ มาตรการป้องกันการเกิดอัคคีภัยในสถานที่นั้น
- ๖.๒.๔ สำเนารายงานผลการตรวจสถานที่เกิดเหตุและความเห็นของเจ้าหน้าที่

วิทยาการจังหวัด

๖.๒.๕ ในกรณีเหตุเกิดจากไฟฟ้าลัดวงจรให้ส่งผลการสอบข้อเท็จจริงว่าก่อนเกิดเหตุ หน่วยงานนั้นได้มีการเอาใจใส่ปรับปรุงแก้ไขเกี่ยวกับอุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและสายไฟฟ้าตลอดจนอื่นๆที่เกี่ยวข้องอย่างไรบ้าง

- ๖.๒.๖ สภาพข้อเท็จจริงอาคารที่เกิดเหตุตลอดจนอุปกรณ์ไฟฟ้าและสายไฟฟ้า

๖.๒.๗ ผลการสอบข้อเท็จจริง ของผู้ปฏิบัติหน้าที่เวรยาม บุคคลภายนอก (ถ้ามี) และกรณีแวดล้อมต่างๆ พยานผู้รู้เห็นเหตุการณ์ครั้งแรก (ถ้ามี) กรรมการสถานศึกษาขั้นพื้นฐานของสถานศึกษานั้นเท่าที่จำเป็น

๖.๓ กรณีเกิดภัยธรรมชาติอื่นๆ เช่น वादภัย อุทกภัย แผ่นดินไหว

๖.๓.๑ สำเนาคำสั่งการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม

๖.๓.๒ รายงานการปฏิบัติหน้าที่เวรยาม/การตรวจเวรยาม และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น

๖.๓.๓ มาตรการป้องกันทรัพย์สินของทางราชการ กรณีการเกิดवादภัย อุทกภัย แผ่นดินไหวของหน่วยงาน

๖.๓.๔ รายงานความเสียหายของสถานที่ หรือบริเวณที่อยู่ใกล้เคียง

กรณีตัวอย่าง คำพิพากษาศาลปกครองสูงสุดที่ อ.๗๙/๒๕๔๙ : ความเสียหายเกิดจากการกระทำละเมิด ขณะปฏิบัติหน้าที่เวรยาม โดยคดีนี้ผู้ฟ้องคดีเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งนักการภารโรงของมหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง (ผู้ถูกฟ้องคดี) ขอให้ศาลเพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี ที่สั่งตามความเห็นของกระทรวงการคลังที่ให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้ค่าสินไหมทดแทนเนื่องจากทรัพย์สินของมหาวิทยาลัย (ผู้ถูกฟ้องคดี) สูญหายในขณะที่ผู้ฟ้องคดีนอนพักนอนอยู่ในอีกอาคารหนึ่งซึ่งไม่ใช่อาคารที่เก็บทรัพย์สินสูญหาย ในช่วงเวลาของการปฏิบัติหน้าที่อยู่เวรดูแลรับผิดชอบสถานที่และทรัพย์สินนอกเวลาทำงานปกติตามคำสั่งผู้ถูกฟ้องคดี

กระทรวงการคลังเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวได้กำหนดให้ผู้ฟ้องคดีอยู่เวรต่อเนื่องตลอดคืน การที่ผู้ฟ้องคดีนอนหลับพักผ่อนในเวลาหลังเที่ยงคืนจึงเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการ ทำให้คนร้ายเข้าไปโจรกรรมทรัพย์สินได้โดยสะดวก

ศาลปกครองวินิจฉัยว่า เมื่อปรากฏว่าคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดี (มหาวิทยาลัย) ได้กำหนดให้ผู้ฟ้องคดี (นักการภารโรง) อยู่เวรภายหลังจากที่ได้ปฏิบัติงานตามปกติแล้วต่อเนื่องไปจนถึงวันรุ่งขึ้นโดยต้องปฏิบัติงานปกติในวันดังกล่าวต่อไปอีก นั้นเป็นคำสั่งที่มีผลทำให้ผู้ฟ้องคดีต้องปฏิบัติหน้าที่ทั้งในเวลาทำงานปกติและนอกเวลาทำงานปกติรวมกันถึงสองวันกับหนึ่งคืนติดต่อกัน ดังนั้นโดยสภาพของการทำงานจึงต้องยอมให้ผู้ฟ้องคดีได้นอนพักผ่อนระหว่างอยู่เวรในตอนกลางคืน และเมื่อปรากฏด้วยว่าเงินค่าตอบแทนที่ผู้ฟ้องคดีได้รับเป็นเงินค่าตอบแทนที่นอกเหนือไปจากการปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ไม่ใช่เงินค่าจ้างเผ่ายาม ผู้ฟ้องคดีซึ่งมีตำแหน่งเป็นนักการภารโรงจึงไม่ต้องรับผิดชอบเช่นพนักงานรักษาความปลอดภัยผู้มีอาชีพเผ่ายามโดยเฉพาะ นอกจากนั้นเมื่อปรากฏว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ได้ห้ามผู้ฟ้องคดีนอนพักผ่อนในระหว่างปฏิบัติหน้าที่และไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติในการอยู่เวรว่าจะต้องดูแลตรวจอาคารใดหรือเผ่าทรัพย์สินใดโดยเฉพาะ ผู้ฟ้องคดีจึงต้องตรวจสอบสถานที่และทรัพย์สินในทุกอาคารเยี่ยงวิญญูชนจะพึงกระทำในการดูแลทรัพย์สินของตน ฉะนั้นเมื่อพิจารณาการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ฟ้องคดีแล้วปรากฏข้อเท็จจริงที่ฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้ใช้ความระมัดระวังในการดูแลเครื่องใช้และสถานที่ตามสมควรอันพึงปฏิบัติแล้ว โดยได้ตรวจสอบความเรียบร้อยในการปิดล็อกประตูหน้าต่างของห้องเก็บทรัพย์สินที่สูญหายก่อนที่จะเข้านอนพักผ่อนและไม่พบสิ่งผิดปกติแต่ประการใด การที่ผู้ฟ้องคดีไปพักผ่อน เผ่าระวังเหตุอยู่ในอาคารอื่นซึ่งไม่ใช่อาคารที่ทรัพย์สินสูญหาย จึงเป็นการอยู่ปฏิบัติหน้าที่ตามปกติ ไม่อาจถือได้ว่า

เป็นการละทิ้งหน้าที่ในการดูแลทรัพย์สิน ประกอบกับผลการสอบสวนของคณะกรรมการสอบข้อเท็จจริงความ
รับผิดชอบละเมิด สรุปว่าทรัพย์สินของผู้ถูกฟ้องคดีสูญหายไปโดยไม่ทราบสาเหตุ อีกทั้งไม่ปรากฏว่า
มีเหตุการณ์หรือสิ่งผิดปกติที่ผู้ฟ้องคดีรู้หรือควรรู้แล้วไม่ป้องกันแก้ไข จึงยังฟังไม่ได้ว่าผู้ฟ้องคดีจงใจหรือ
ประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงทำให้ทรัพย์สินของผู้ถูกฟ้องคดีสูญหาย ผู้ฟ้องคดีจึงไม่จำเป็นต้องรับผิดชอบใช้ราคา
ทรัพย์สินที่สูญหายให้แก่ผู้ถูกฟ้องคดี ศาลพิพากษาให้เพิกถอนคำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่เรียกให้ผู้ฟ้องคดีชดใช้
ค่าเสียหาย